

Tonmai Baiyah (Botanical Art Exhibition)

Yanawit Kunchaethong

Rama IX Art Museum Foundation

ต้นไม้ใบหญ้า
ญาณวิทย์ ฤกษ์เจทอง

Rama IX Art Museum Foundation

Published on the occasion of
"Tonmai Baiyah" (Botanical Art Exhibition)
by Yanawit Kunchaethong
at 100 Tonson Gallery
100 Soi Tonson, Ploenchit Road,
Lumpini, Pathumwan, Bangkok
Thailand
7 June - 8 July 2007

Text : Associate Professor Ithipol Thangchalok
Design : Voraphol Niyomkul, Angsuya Kunchaethong
Translation : 100 Tonson Gallery
Photograph : Yanawit Kunchaethong, Aroon Peampoonsophon
Assistant Artist : Prakarn Jantaravechit, Wachara Hounphirom, Yutt Pucktasajatum,
Samarp Suttima, Angsuya Kunchaethong
Computer Graphic : Voraphol Niyomkul

Printed by Amarin Printing and Publishing Public Company Limited
E-Mail : info@amarin.co.th Homepage : <http://www.amarin.co.th>
1000 Copies

© 2007 Yanawit Kunchaethong
Printed in Thailand

The best quality paper in the catalogue by SCG

Rama IX Art Museum Foundation

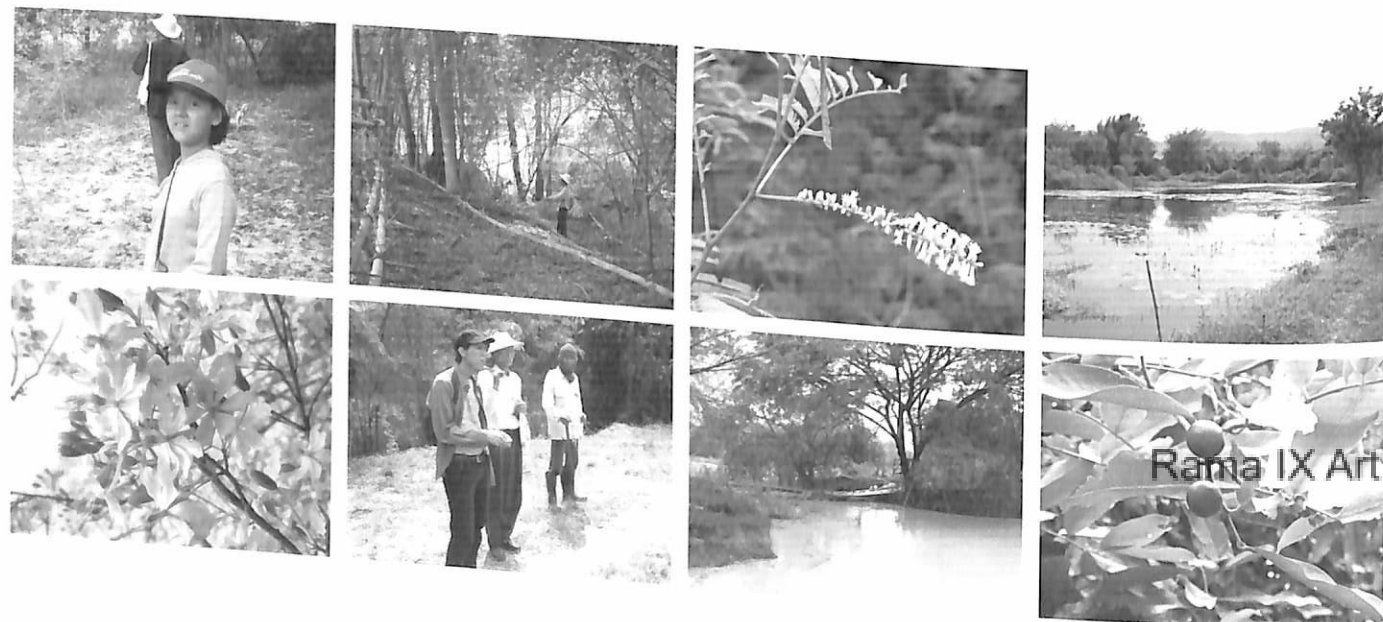
ต้นไม้ใบหญ้า

ต้นไม้ใบหญ้า เป็นผลงานอีกชุดหนึ่งที่ข้าพเจ้าต้องการเชื่อมโยงความหมายหรือเล่นคำระหว่างชื่อแกลลอรีกับผลงานของข้าพเจ้า 100 ต้นสนแกลลอรี เป็นชื่อที่เรียบง่ายมีความเป็นธรรมชาติและเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม ตามชื่อซอยที่มีต้นสนปลูกเรียงรายอยู่เต็มตลอดถนน

ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ต้นไม้มักจะเป็นส่วนสำคัญในผลงานของข้าพเจ้า โดยมีนัยยะในการนำเสนอเสมอมา อย่างเช่น ผลงานจัดวางที่สวนรมณีนารถ (เดิมคือเรือนจำคลองเปรม) ในชุด "กรุงเทพฯเมืองฟ้าทะเลจร" พ.ศ. 2541, "เมืองมีดินเปิดฝรั่ง" พ.ศ. 2542, "สเปนนิชเซอร์กับข้าว" และ "ขมิ้นกับปูน" พ.ศ. 2543 ซึ่งเป็นแนวการทำงานที่ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมมาโดยตลอด

ปัจจุบันทั้งต้นไม้และใบหญ่ายังเป็นวัตถุดิบสำคัญในชิ้นงานของข้าพเจ้า โดยเฉพาะในผลงานภาพพิมพ์ การคิดค้นกระบวนการสร้างภาพพิมพ์ด้วยสีธรรมชาติ โดยอาศัยสีที่สกัดได้จากธรรมชาติซึ่งเป็นอินทรีย์เคมีมาระบายหรือหยอดไล่บนแม่พิมพ์ ทำให้เกิดปฏิกิริยาทางเคมีตามธรรมชาติเองต่อกัน เมื่อแม่พิมพ์แห้งแล้วจึงนำไปเข้าแท่นพิมพ์ เมื่อผ่านการพิมพ์จากแท่นพิมพ์จะทำให้สีที่แห้งอยู่บนแม่พิมพ์ติดขึ้นมาบนกระดาษพิมพ์ วิธีการที่ไม่ซับซ้อนนี้ข้าพเจ้าเรียกมันว่า Organic Print ซึ่งเป็นการอธิบายการพิมพ์ที่ใช้วัตถุดิบทางธรรมชาติซึ่งไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมที่ไม่เคยมีใครคิดค้นมาก่อน

ต้นไม้ใบหญ้ามีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับชีวิตของมนุษย์ทุก ๆ คน ป่าไม้ช่วยรักษาโลกให้ร่มเย็น สร้างอากาศที่บริสุทธิ์ สร้างสภาพแวดล้อมที่ดี ต้นหญ้าช่วยรักษาดินให้เกิดความชื้นและช่วยสร้างอาหารให้ต้นไม้ ฯลฯ ล้วนให้ประโยชน์และมีคุณค่าอย่างมหาศาลกว่าจะคณานับ ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าชุดนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่สามารถจุดประกายให้มนุษย์โลกใบนี้ได้ตระหนักและเห็นคุณค่าของธรรมชาติมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

Rama IX Art Museum Foundation

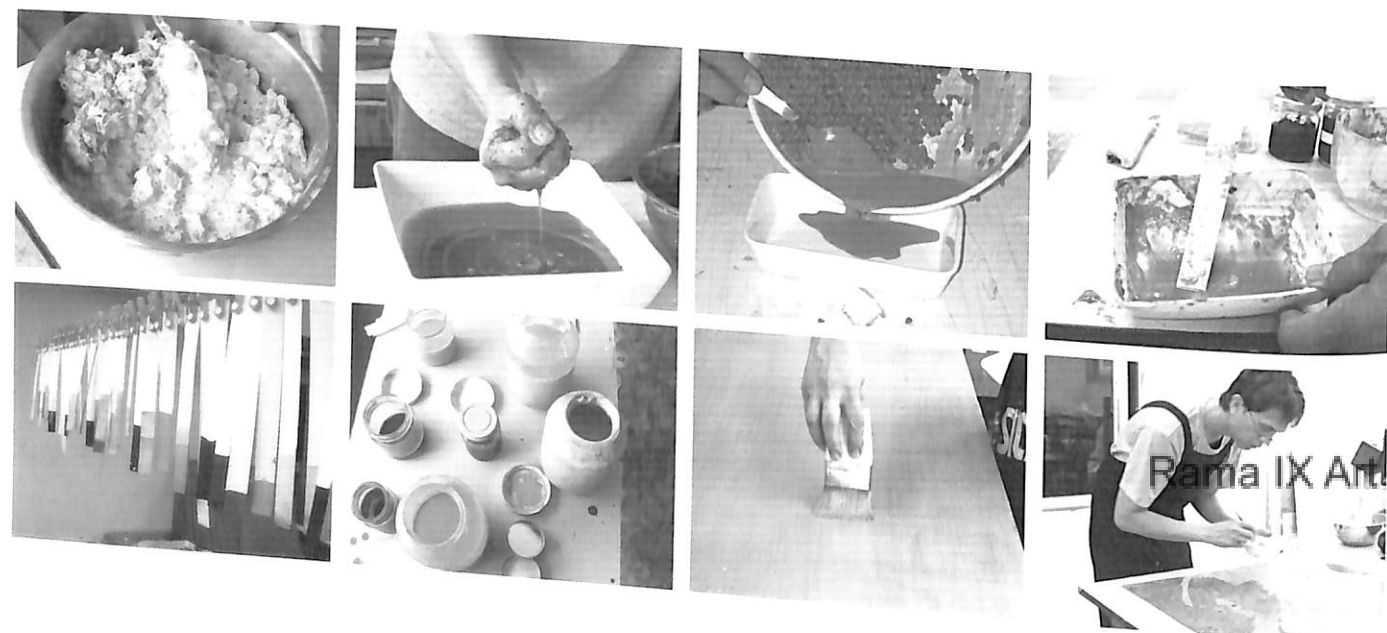
Tonmai Baiyah

Tonmai Baiyah is another series of my works that describes meanings of them in relations to the exhibiting space. Simple and natural name of 100 Tonson Gallery corresponds to its environment where endless number of *tonson* or pine trees, grown along the street leading to the gallery.

During the past 10 years, *tonmai* or trees have been the significant part of my works such as "Bangkok: City of *Fah Talai Jone*" (herbal plant whose name means "sky striking thieves") installation at the Romaneenart Park (former Klong Prem prison) in 1998, "The city with *Teen Ped Farang*" (meaning Calabash plant or literally foreign duck feet) in 1999, Spanish Cherry and *Kee Wua* (bull manure, used in linkage to Spanish bull fight), and *Kamin kub Poon* (turmeric and lime, also a Thai idiom showing two elements that do not get along) in 2000. All along, my works have taken into account the environment.

In the present days, *tonmai* (trees) and *baiyah* (grass leaves) have continued to be the most important raw materials for the making of my artworks, particularly in discovering print makings from natural substances. The process involves painting or dropping organic colors onto offset press in a combination that chemical reaction can take place. When dry, the offset press is put in a plate for pressing which enables color to last. I call this simple method: "Organic Print" which is self-explanatory as they are all made from organic substances and the process does not destroy environment. This has not been researched and discovered by anyone before.

Tonmai Baiyah (Botany) is a very important element in human lives. Forests keep the world cool, generate fresh air, create good environment while grass (*baiyah*) covers and keeps humidity of the soil and generates nutrition for trees (*tonmai*). In all angels, botany has countless and limitless value and usefulness to the world. My work in *Tonmai Baiyah* series (Botanical Art Exhibition) is only a small part that can spark all the people to increasingly recognize the importance and value of nature.

Rama IX Art Museum Foundation

ต้นไม้ใบหญ้าของญาณวิทย์

สภ.อิทธิพล ตั้งโฉลก

7

การวิเคราะห์ วิจารณ์ โดยเฉพาะการประเมินคุณค่าผลงานศิลปะร่วมสมัยในยุคปัจจุบันเป็นเรื่องยุ่งยากและซับซ้อน ทั้งนี้เพราะสาเหตุหลัก ๆ ใหญ่ 2 ประการ คือ ประการแรก ศิลปะยุคนี้มีเรื่องราวเนื้อหาเฉพาะตัวของศิลปินแต่ละคนที่เป็น “ปัจเจก” อย่างยิ่ง ไม่เหมือนศิลปะในอดีตที่มีเรื่องราว เนื้อหา “กว้าง” และ “เป็นกลาง” ของศาสนา ประวัติศาสตร์ หรือสังคมที่สาธารณชนส่วนใหญ่รู้และเข้าใจอยู่แล้ว ประการที่สอง “สาร” ที่สื่อไปถึงคนดูของศิลปะยุคนี้มีใช่เป็นเพียง “สุนทรียภาพ” และ “อารมณ์” สะเทือนใจ แต่ “สาร” หรือ “สารัตถะ” ที่เป็นคุณค่าสำคัญกลับกลายเป็น “ความคิด” หรือ “ความหมาย” เบื้องหลังรูปลักษณ์ที่มองเห็นได้ หรืออาจจะกล่าวในอีกนัยยะหนึ่งก็คือ “คุณค่า” ของศิลปะในยุคนี้ไม่อาจตัดสินได้จากการอ่าน “ภาษาของทัศนศิลป์” เพียงประการเดียว หรืออาจจะกล่าวในอีกแง่หนึ่งว่าศิลปะสมัยนี้ไม่อาจจะสื่อสารไปถึงคนดูได้เพียงพอด้วยการ “พูดด้วยตัวเอง”

ผลงานของ ญาณวิทย์ กุญแจทอง เป็นตัวอย่างหนึ่งที่เด่นชัด ภาพพิมพ์ชุดปัจจุบันที่ ญาณวิทย์ เรียกว่า Organic Print นี้ถ้าพิจารณาเพียงรูปแบบที่มองเห็นก็จะถูกจัดอยู่ในประเภทศิลปะ “นามธรรม” ที่ไม่บอกเล่าเรื่องราวและความหมายใด ๆ และอาจจะทำให้เรานึกเปรียบเทียบไปถึงผลงานนามธรรมแบบแอ็บสแตรกต์ เอ็กเพรสชันนิสม์ (Abstract Expressionism) ของอเมริกา เพราะภาพแต่ละภาพมีแต่พื้นผิวที่เกิดจากร่องรอยทางเทคนิคของการหยอด หยด และแตะแต้มสีไปทั่วทั้งภาพ ปราศจากรูปทรงและองค์ประกอบ ดูราวกับว่า ญาณวิทย์ ต้องการสื่ออารมณ์ ความรู้สึกผ่านเทคนิคเฉพาะตัวออกมาอย่างรุนแรงและฉับพลันคล้ายกับศิลปินในกลุ่มนี้ และถ้าเราประเมินคุณค่าจากสิ่งที่เห็น ทั้งในด้านความงาม และอารมณ์ความรู้สึกของผลงานแต่ละชิ้นก็มีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างออกไป ความงามที่เกิดจากเทคนิค ดุสด บริสุทธิ์ เรียบง่าย ปราศจากการควบคุมตกแต่งหรือประดิษฐ์ประดอยใด ๆ ทั้งพื้นผิวและสีล้วน รวมทั้งจังหวะ ลีลาที่แตกต่าง หลากหลายของผลงานแต่ละชิ้นมีความงดงามที่ดู “เป็นไปเอง” ตามกระบวนการทางเทคนิคและดูเป็น “ธรรมชาติ” อารมณ์ความรู้สึกในแต่ละภาพก็แตกต่างกัน และหลากหลาย คล้ายกับการฟังเพลงแต่ละเพลง

แต่คุณค่าทางความงามและอารมณ์ความรู้สึกที่กล่าวมานี้เป็นเพียงส่วนหนึ่ง ซึ่งผู้ดูที่ไม่รู้ และไม่เข้าใจความคิดเบื้องหลังงาน และมีทัศนะทางศิลปะแบบ “ความงามนิยม” (Formalism) และ “อารมณ์นิยม” (Expressivism) ก็ยังชื่นชมกับคุณค่าของผลงานส่วนนี้ได้ ถึงแม้ว่าแนวความคิดและจุดมุ่งหมายหลักของ ญาณวิทย์ หาใช่เรื่องดังกล่าวไม่ หรืออาจจะกล่าวในอีกแง่หนึ่งว่า ความงาม และอารมณ์เป็นผลพลอยได้ มีใช่ “เป้าหมาย” ดังนั้น การตัดสินคุณค่าจากรูปลักษณ์ที่มองเห็นเพียงเท่านั้นจึงเป็นการตัดสินที่พลาดศูนย์กลางของเป้าหมายไป

การประเมินคุณค่าผลงานของ ญาณวิทย์ จึงต้องพิจารณาไตร่ตรองให้ละเอียด ภาพพิมพ์ส่วนใหญ่ของ ญาณวิทย์ ชุดนี้มีใช้ภาพพิมพ์ชิ้นเดียวที่เสร็จสมบูรณ์ในตัวเอง แต่เป็น “ภาพพิมพ์จัดวาง” (Print Installation) ที่ต้องติดตั้งประกอบกันเป็นกลุ่มหลายชิ้น โดยอาศัยพื้นที่ว่างของห้องแสดงเป็นส่วนหนึ่งของผลงาน และบางชิ้นมีวัสดุอื่นติดประกอบ เช่น แก้ว กระดาษ พลาสติก

ขวดใส่สี และใบไม้ ดอกไม้ วางบนทั้งติดประกอบอยู่ข้าง ๆ ด้วย เป็นต้น สิ่งที่จะช่วยให้ผู้ดูเข้าใจเรื่องราว และความหมายของผลงานได้ง่ายขึ้นอีกอย่างหนึ่งก็คือ ชื่อของผลงาน โดยเฉพาะผลงานของ ญาณวิทย์ ที่เขาสนใจในเรื่องของการเล่นนัยยะของถ้อยคำ ที่บอกถึงเนื้อหาของผลงานเช่น “แม่พิมพ์สี่ธรรมชาติ” (ต้นเบ็ดฝรั่ง, อัญชัน กระณิการ, คำเงาะ, ขมิ้นชัน, โมก, คราม) จิตรกรรมสีตา (มะเกลือ), จิตรกรรมสีน้ำตาล (มังคุด), ปลายฤดูร้อน ต้นฤดูฝน เป็นต้น ล้วนแล้วแต่บ่งบอกถึงเรื่องราวแห่งธรรมชาติ ดอกไม้ ใบไม้ ผลไม้ และสี ซึ่งเชื่อมโยงต่อเนื่องถึงกันและกัน รวมทั้งเชื่อมโยงไปถึงผลงาน ซึ่งย่อมช่วยให้ผู้ดูต้องคิดต่อว่า นี่มิใช่ผลงาน “ภาพพิมพ์” และ “นามธรรม” ในแบบดั้งเดิม จึงต้องค้นหาความหมายต่อเนื่องไปถึงกระบวนการสร้างสรรค์เบื้องหลังที่เป็นตัวกำหนดให้เกิดผลลัพธ์ เช่นนี้

ความสนใจใน “ภาษาอักษร” ของ ญาณวิทย์ เป็น “จุดเปลี่ยน” จากการทำงานศิลปะในแบบ “ความงามนิยม” มาสู่แบบ “ความคิดนิยม” ตั้งแต่สมัยที่ ญาณวิทย์ ศึกษาภาพพิมพ์อยู่ที่คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มาจนถึงช่วงเวลาที ญาณวิทย์ กลับจากการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ญี่ปุ่น และได้รับรางวัลเหรียญทอง จากการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2531 กล่าวได้ว่าญาณวิทย์ทำงานในแนวฟอร์มลิสต์มาโดยตลอด เช่นเดียวกับศิลปินหนุ่มสาวส่วนใหญ่ในยุคเดียวกัน ในปี 2538 ญาณวิทย์ เริ่มทำงานชุด “อักษรเบรลล์” อันเป็นภาษาเฉพาะของคนพิการทางสายตา ผลงานชุดนี้คาบเกี่ยวระหว่างศิลปะแนวความงามนิยม กับความคิดนิยม ด้วยผลงานมีทั้งความงามที่เกิดจากการใช้ทัศนธาตุ และมีเรื่องราวและความหมายเบื้องหลังผลงานชวนให้ค้นหาด้วย ต่อมาเขาได้ทำงานในแนวความคิดนิยมแบบคอนเซ็ปชวลอาร์ต (Conceptual Art) อย่างจริงจัง ในผลงานที่ทำกับพื้นที่เฉพาะ (Site Specific) ในอาคารเก่าที่เป็นโรงพิมพ์ยุคแรก ๆ ของไทยที่บางลำภู เขาใช้การโรยฝุ่นผงผ่านแม่พิมพ์ที่เจาะฉลุแบบสเตลซิล (Stencil) เป็นตัวอักษรไทยลงบนพื้นของอาคาร เพื่อเชื่อมโยงความหมายของการพิมพ์แบบเรียนภาษาไทยในยุคแรกของโรงพิมพ์แห่งนี้ และกายภาพตัวอาคารที่เก่าทรุดโทรม และเพื่อจุดหมายสำคัญของกลุ่มศิลปินที่ทำงานร่วมกันที่นั่นก็คือความพยายามอนุรักษ์ตัวอาคารที่มีคุณค่าทั้งทางความงามและทางประวัติศาสตร์มิให้ถูกทำลายไป

ผลงานที่เป็นเหมือนจุดเริ่มต้นของการใช้วัสดุธรรมชาติที่เป็นต้นไม้มีชีวิตจริง ๆ เป็น “สื่อ” ในการทำงานศิลปะแทนสื่อศิลปะแบบดั้งเดิมก็คือ “กรุงเทพ เมืองฟ้าทะเลลายโจร” ที่เขาใช้ “ต้นฟ้าทะเลลายโจร” 1,919 ต้น จัดวางบนทางเดินภายในสวนรมณีนารถ ที่เดิมเคยเป็นเรือนจำคลองเปรม ผลงานชิ้นนี้เป็นจุดเริ่มต้นทั้งการใช้พืช และการเล่นกับนัยยะของถ้อยคำสื่อไปถึงเนื้อหาสาระของผลงาน ชื่อผลงานงาน “กรุงเทพ เมืองฟ้าทะเลลายโจร” ขัดแย้งกับชื่อโครงการที่เป็นนิทรรศการครั้งนี้คือ “กรุงเทพ เมืองฟ้าอมร” จุดมุ่งหมายสำคัญของ ญาณวิทย์ คือต้องการปลุกจิตสำนึกให้คนไทยตระหนักในคุณค่าของธรรมชาติโดยเฉพาะสมุนไพร ต้นฟ้าทะเลลายโจรมีสรรพคุณ แก้อ่อนใน แก้ไข้เจ็บคอ และอาการไอ โจรในความหมายของชื่อต้นไม้ก็คือเชื้อโรคที่ทำให้เกิดไข้ ร้อนใน และเจ็บคोनั่นเอง นอกจากให้ความรู้ ความเข้าใจแล้ว ญาณวิทย์ ยังอนุญาตให้ผู้ดูที่สนใจนำต้นฟ้าทะเลลายโจรในกระถางกลับไปปลูกโดยไม่คิดมูลค่าใด ๆ เมื่อสิ้นสุดโครงการโจรที่เป็นต้นไม้ก็หมดไปจากสวน ซึ่งแต่เดิมเคยเป็นคุกเก่า

จากผลงานชิ้นนี้ ญาณวิทย์ ได้ค้นพบแนวทางใหม่ที่กล่าวได้ว่าตรงกับ “ตัวตน” เขาได้ใช้ต้นไม้เป็นทั้ง “สื่อ” หลัก เป็นทั้งวัสดุ และเป็นเรื่องราว เนื้อหาของผลงานในโครงการ “เมืองมิติน” (City on the Move) ปี พ.ศ. 2542 ญาณวิทย์ ใช้ “ต้นเบ็ดฝรั่ง” จำนวน 50 ต้น จัดวางในห้องนิทรรศการ และในโครงการ Euro Visions พ.ศ. 2543 เขาได้ใช้ต้นเชอร์รี่เป็นกับปูยพื้นถื่นของไทยคือ ข้าว และตั้งชื่อผลงานว่า “เลปนิซเซอร์กับชีวีว” รวมทั้งนิทรรศการศิลปกรรมคณะ จารยคณะจิตรกรรมฯ ครั้งที่ 17 ที่มีหัวข้อนิทรรศการว่า “คู่” และ ญาณวิทย์ ส่งผลงานชื่อ “ขมิ้นกับปูน” เข้าร่วมแสดง หลังจากนั้น ญาณวิทย์ ก็ย้อนกลับไปทำงานภาพพิมพ์ด้วยความคิดใหม่ มุมมองใหม่ และสื่อใหม่ที่เป็นต้นไม้ในชุด Organic Print ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

Rama IX Art Museum Foundation

เป็นที่ประจักษ์ชัดว่า ญาณวิทย์ ได้ค้นพบ “ตัวตน” ของเขาชัดเจนยิ่งขึ้นจากการทำงานศิลปะ ถ้าเรามองย้อนกลับไปสำรวจดูพัฒนาการทางศิลปะของญาณวิทย์ เราก็จะพบว่า ญาณวิทย์ เป็นคนทำงานจริงจัง อย่างมีระเบียบวินัยสูง ผลงานยุคเก่าที่สละระ คือความงามกับผลงานยุคใหม่สละระคือ ความหมาย มีตัวร่วมเหมือนกันคือ ความเรียบง่าย จริงจัง ปราณีต และงดงาม ที่เกิดจากแนวความคิด และจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน รวมทั้งกระบวนการทางเทคนิคที่เป็นระบบ เป็นขั้นเป็นตอนที่ต้องใช้ความเพียร และวินัยอย่างสูง แต่แตกต่างกันตรงที่ผลงานยุคเก่าเป็นเรื่องราวของวัตถุ และความงามของวัตถุ ส่วนในยุคใหม่ กลับตรงกันข้ามเป็นเรื่องราวของธรรมชาติ เน้นคุณค่าของธรรมชาติ และการอนุรักษ์ธรรมชาติ

ญาณวิทย์ เป็นคนเพชรบุรี คุณพ่อเป็นคนที่รักธรรมชาติ รักต้นไม้ หลังจากเกษียณแล้วมุ่งมั่นทุ่มเทให้กับการศึกษาเรื่องต้นไม้ โดยเฉพาะสมุนไพร คุณพ่อส่งวน ภูญาทอง อุทิศเวลาให้กับการปลูกต้นไม้เป็น 1,000 ชนิด ในสวนป่าพื้นที่ 108 ไร่ ซึ่งได้รับการตั้งชื่ออย่างไพเราะว่า “วโนทยานสมุนไพร ภูญาทอง ญาณวิทย์ กับคุณพ่อมิมีความรัก ความผูกพันอันกับสวนป่าผืนนี้ และช่วยกันดูแล สวนป่านี้จึงเป็นทั้งแหล่งบันดาลใจ แหล่งเรียนรู้ แหล่งเก็บสะสมวัตถุดิบสำหรับการทำงานศิลปะ “ตัวตน” ของ ญาณวิทย์ จึงเห็นได้ประจักษ์ทั้งจากการสืบสานทางพันธุกรรมและเติบโตท่ามกลางการเลี้ยงดู และสิ่งแวดล้อมที่หล่อหลอมให้ ญาณวิทย์ เป็นคนสนใจและรักธรรมชาติ การทำงานภาพพิมพ์ แบบพิมพ์ครั้งเดียว (Mono-Print) ชุดนี้จึงมีคุณค่าหลายด้านแล้วแต่มุมมองของผู้ดู ผู้วิเคราะห์วิจารณ์เอง ตั้งแต่คุณค่าในการแสดงตัวตน ค้นพบตัวตน คุณค่าทางความงาม และอารมณ์ รวมทั้งคุณค่าทางความหมายที่เขาต้องการสร้างจิตสำนึกให้ผู้ดูตระหนักในคุณค่าของธรรมชาติ โดยเฉพาะต้นไม้ และสมุนไพรของไทยแล้วช่วยกันอนุรักษ์ไว้

คุณค่าในอีกมุมมองหนึ่งคือ พัฒนาการทางภาพพิมพ์ให้อิสระหลุดพ้นจากกรอบบังคับทางเทคนิค ทั้งกระบวนการที่เป็นระบบเป็นขั้นเป็นตอน ทั้งขนาดจำกัดของกระดาษ แม่พิมพ์ แผ่นพิมพ์ ซึ่งย่อมกระทบมาถึงวิธีคิด แนวความคิด และจุดมุ่งหมายของศิลปินภาพพิมพ์ สิ่งสำคัญคือกระบวนการทางเทคนิคของภาพพิมพ์ที่ต้องอาศัยสารเคมี ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของศิลปินเอง และไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย ญาณวิทย์ เป็นศิลปินภาพพิมพ์ที่ร่ำเรียน ฝึกฝนมาทางภาพพิมพ์อย่างหนักทั้งระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยศิลปากร และปริญญาโทที่ญี่ปุ่น ตระหนักถึงปัญหา ขาดจำกัด และอันตรายนี้ดี ภาพพิมพ์ชุด Organic Print นี้เป็นคำตอบ และเป็นการริเริ่มสิ่งใหม่ที่เป็นเสมือนประตูที่เปิดสู่อิสระภาพของการแสดงออกเป็นภาพพิมพ์ในแนวทางใหม่ ที่ยังไม่เคยมีใครทำมาก่อน หลุดพ้นจากภาพพิมพ์แบบประเพณี ทั้งวิธีคิด รูปแบบ และกระบวนการทางเทคนิค

ในอีกมุมมองหนึ่งผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นนี้มาจากระบบการสร้างสรรค์ที่แตกต่างจากประเพณีปฏิบัติของการทำงานศิลปะที่เริ่มต้นจากอารมณ์สะท้อนใจนำไปสู่ความบันดาลใจ ความคิด และจินตนาการทำเป็นภาพร่างพัฒนาไปสู่การสร้างผลงานจริง การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ของ ญาณวิทย์ ไม่เกี่ยวข้องกับจิตใจ และอารมณ์ ความรู้สึก แต่เกี่ยวข้องกับสมอง ความคิด และความรู้ในเรื่องของต้นไม้ดอกไม้ แล้วนำไปสู่ความคิด และการค้นคว้าทดลองคล้ายกับการวิจัยทางวิทยาศาสตร์เพื่ออุตสาหกรรมการผลิตสี หรือการวิจัยทางเกษตรศาสตร์ ที่มีกระบวนการเป็นขั้นเป็นตอน เริ่มต้นตั้งแต่การศึกษาหาความรู้ หาข้อมูล เกี่ยวกับพืชแต่ละชนิด แหล่งข้อมูล และวัตถุดิบ แล้วนำวัตถุดิบมาค้นคว้า ทดลอง หาความเป็นไปได้ จัดบันทึกอย่างละเอียด ถึงลักษณะเฉพาะของพืชแต่ละชนิด ส่วนที่ใช้สกัดสี เช่น ดอก ใบ ก้าน หรือผล วิธีการสกัด สีที่ได้ก่อนพิมพ์ สีที่ได้หลังพิมพ์แล้ว และความเปลี่ยนแปลง ชัดเจน หรือคงทน ทดลองพิมพ์ เพื่อเปรียบเทียบพืชชนิดต่าง ๆ ตลอดจนการเก็บรักษาดินไม้ ดอกไม้ หรือสีที่สกัดแล้วไว้อย่างไร ในอุณหภูมิเช่นไร กระบวนการทำงานเป็นระบบแบบ “ภาววิสัย” นี้บ่งบอกถึงบุคลิกภาพเฉพาะที่เป็น “ตัวตน” ของญาณวิทย์ แตกต่างอย่างถึงกับศิลปินที่ใช้อารมณ์ ความรู้สึก จินตนาการ ความคิดฝัน ในแบบดั้งเดิม

ความล้มเหลวของ ญาณวิทย์ ในการสร้างศิลปกรรมชุดนี้ยังวิเคราะห์ แยกออกมาพิจารณาได้อีกหลายแง่หลายมุม ดังที่ได้กล่าวไปตั้งแต่ต้นแล้วว่าไม่อาจดูจากรูปลักษณ์ที่ปรากฏให้เห็นของตัวผลงานเพียงอย่างเดียว กระบวนการทางเทคนิคของการพิมพ์ครั้งนี้ด้วยสีธรรมชาติที่มาจากพืชชนิดต่าง ๆ สร้างผลลัพธ์ที่แตกต่างกันทั้งสิ้น และพื้นผิว ถ้าเราดูเพียงผิวเผินก็อาจจะคิดว่า เทคนิคการพิมพ์นี้ทำได้ง่าย ๆ โดยการนำดอกไม้ ใบไม้ หรือผลไม้ที่เลือกมาแล้ว มาตำ บีบ หรือคั้น แล้ว 10 เลลงบนแผ่นพื้นแม่พิมพ์นำเข้าแท่นพิมพ์ เอากระดาษวางทับแล้วพิมพ์ออกมาได้เลย ซึ่งการกระทำเช่นนี้จะได้ผลลัพธ์คือสีจะไหลปนกันเลอะเทอะ ยุ่งเหยิงปราศจากรูปร่าง ร่องรอยที่สวยงามอย่างที่ปรากฏในผลงานของ ญาณวิทย์ กลวิธีของเขาก็คือเมื่อเลือกสรรพืชที่ต้องการได้แล้วก็ต้องมาทดลองดูว่า พืชชนิดใดควรนำส่วนไหนมาทดลอง เช่น ดอก ใบ ก้าน ผล หรือเหง้า และยังคงมาทดลองดูว่าวิธีการสกัดสีจะใช้วิธีการใดเหมาะสมกับพืชชนิดใด เช่น ใช้บีบ คั้น ตำ ต้ม ใช้เครื่องปั่นผลไม้ และบางชนิดต้องใช้ความร้อนผสม เป็นต้น วิธีการพิมพ์ ญาณวิทย์ ก็ได้ทดลองค้นคว้าจนพบวิธีการเฉพาะที่เหมาะสมกับการสร้างสรรค์แบบนี้ คือ เขาจะใช้แผ่นแม่พิมพ์ ออฟ เซต (Off Set) ที่ใช้แล้ว พลิกกลับด้านหลังมาใช้โดยการขัดกระดาษทรายน้ำ ทำความสะอาด ทาเคลือบด้วยกาวยากระถินผสมน้ำผึ้งในอัตราส่วน 10 ต่อ 1 แล้วทิ้งไว้ให้แห้ง หลังจากนั้นจึงนำเอาสีจากพืชที่สกัดมาแล้วระบายด้วยวิธีการต่าง ๆ จนทั่วแผ่นทั้งไว้ให้แห้ง 1-2 วัน จุด เส้น รูปร่าง ร่องรอยต่าง ๆ จึงคงสภาพอยู่ เวลาพิมพ์จะต้องใช้กระดาษภาพพิมพ์ที่มีความเปียกชื้นพอเหมาะวางทับบนแม่พิมพ์ และเข้าแท่นพิมพ์พิมพ์ออกมา ความชื้นของกระดาษ และแรงอัดของแท่นพิมพ์จะทำให้กระดาษดูดซับสีทั้งหมดออกมาได้คมชัดอย่างน่าพิศวง

ที่กล่าวถึงกระบวนการทางเทคนิคอย่างละเอียดนี้ก็เพื่อชี้ให้เห็นว่ากระบวนการ ที่ ญาณวิทย์ ค้นคว้า ทดลอง และพัฒนามาจนเป็นเทคนิคเฉพาะตัวนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ทั้งวัสดุธรรมชาติ และเทคนิคมีความสัมพันธ์อย่างเป็นเหตุเป็นผล และเป็นธรรมชาติ ซึ่งอาจจะกล่าวในอีกแง่หนึ่งว่า ญาณวิทย์ เข้าใจและเข้าถึงความเป็นจริงของวัสดุ และเทคนิคในแบบที่เรียกว่า “สัจจะต่อวัสดุ” (Truth to Material) และ “สัจจะต่อกระบวนการ” (Truth to Process) ซึ่งเป็นหลักการที่ศิลปินร่วมสมัยในยุคนี้ส่วนใหญ่ใช้ในการทำงาน นั่นคือ ทั้งเรื่องราวเนื้อหา รูปแบบ และเทคนิคนั้นศิลปินต้องคิดให้ประสานสอดคล้องเป็นหนึ่งเดียว ตั้งแต่การวางแผนการทำงานในตอนต้นรูปแบบ และเทคนิคก็คือนี่เป็นส่วนหนึ่งของความคิด มิใช่การคิดเรื่องราว เนื้อหา และรูปแบบไว้เสร็จสมบูรณ์แล้วจึงค้นหาเทคนิคและวัสดุมาเป็นเพียงเครื่องมือในการสร้างผลงาน กระบวนการทำงานที่ซับซ้อนทั้งหมดนี้เป็น “กลยุทธ์” (Strategy) ซึ่งศิลปินตั้งแต่ยุคโพสท์ โมเดิร์นนิสม์ (Post Modernism) นำมาใช้แทนที่ “แบบอย่าง” (Style) ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของศิลปินยุคโมเดิร์นนิสม์ (Modernism) มนเทียร์ บุญมา เป็นศิลปินไทยคนหนึ่งที่เข้าถึงหลักการสัจจะต่อวัสดุ และสัจจะต่อเทคนิคนี้ประจักษ์ชัดจากคำกล่าวที่ว่า “ข้าพเจ้าจึงมีความคิดเห็นส่วนตัวว่าสีต่าง ๆ ที่ศิลปินใช้ในการสร้างผลงานนั้น มีความสามารถเพียงเป็น “สื่อแทน” บางสิ่งบางอย่างเท่านั้น ไม่สามารถที่จะแสดงความหมายหรือปรากฏการณ์ของความรู้สึก และความจริงที่ข้าพเจ้าจะแสดงออกได้อย่างตรงไปตรงมา ดังนั้น...หากข้าพเจ้ามีความจำเป็นที่จะต้องใช้ “สี” เพื่อสร้างผลงานสีที่ถูกนำมาใช้ก็ต้อง “แสดง” ปรากฏการณ์ที่เป็นประสบการณ์จริงของสีนั้น”¹

ความสำเร็จของ ญาณวิทย์ มิใช่เป็นเพียงการใช้แบบอย่างและกลยุทธ์ในการสร้างสรรค์ผลงานที่ก้าวทันกระแสศิลปะโลกในแบบที่ดูอวบอวย ก้าวตามแฟชั่นนิยม แต่พิจารณาได้จากพัฒนาการของการสร้างสรรค์ศิลปะตั้งแต่ยุคแรก ๆ ที่เขาเริ่มพบความสำเร็จในเวทีการแสดงระดับชาติ เช่น ภาพพิมพ์แม่พิมพ์กระดาษ “Material World” ปี พ.ศ. 2531 ผลงานภาพพิมพ์ชุดอักษรเบรลล์ มาจนถึงผลงานจัดวาง (Installation) ในญี่ปุ่นช่วงที่ศึกษาปริญญาโท “Silver Figure” ปี พ.ศ. 2531 ผลงานภาพพิมพ์ชุดอักษรเบรลล์ มาจนถึงผลงานจัดวาง (Installation) ใช้ตัวอักษรไทยที่อาคารโรงพิมพ์เก่าที่บางลำภู ผลงานจัดวางต้นไม้ “กรุงเทพฯ เมืองฟ้าทะเลใจ” ที่สวนรมย์นาถ และในชุดปัจจุบัน Organic Print ล้วนแล้วแต่สะท้อนบุคลิกภาพ ทั้งความเชื่อ ทศนะ ความคิด ธรรมเนียม อุปนิสัย ความถนัด

Rama IX Art Museum Foundation

ทางเทคนิค และที่สำคัญที่สุดคือ ความรัก ความผูกพันกับธรรมชาติ พืชพันธุ์ของต้นไม้ใบหญ้าไทยต่าง ๆ โดยเฉพาะสมุนไพรชีวิตของศิลปิน การทำงานศิลปะและผลงานศิลปะได้ถูกหล่อหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียว อย่างไม่อาจจะแยกออกจากกันได้ เป็นจริงตามคำกล่าวของ แจ็คสัน พอลล็อก (Jackson Pollock) ศิลปินเอกชาวอเมริกันที่ว่า “จิตรกรรมคือสภาวะของการเป็นอยู่...การค้นพบตัวตน ศิลปินที่ดีทุกคน วาดสิ่งที่เขาเป็น”² เมื่อศิลปินแสดง “ตัวตน” ของเขาออกมาในผลงานศิลปะได้ ญาณวิทย์ ซึ่งเป็นคนไทยก็ย่อมแสดงความเป็นไทย ผ่านรูปแบบนามธรรมที่ดูเสมือนเป็นสากล และเป็นตะวันตกออกมาได้ นี่คือการย้ำอีกครั้งว่าศิลปะยุคนี้ดูเพียงรูปลักษณ์ที่เป็นเพียงผิวภายนอกไม่ได้

มาในนิทรรศการเดี่ยวครั้งนี้ ญาณวิทย์ มีแนวความคิดเฉพาะกับหอศิลป์ “100 ต้นสนแกลเลอรี” ซึ่งใช้เป็นสถานที่แสดงโดยการตั้งชื่อนิทรรศการ “ต้นไม้ใบหญ้า” อันเป็นการเล่นกับนัยยะของคำเพื่อสื่อความหมายให้เชื่อมโยงกับชื่อหอศิลป์ และสิ่งแวดล้อมทางกายภาพของหอศิลป์ ซึ่งมีต้นสนปลูกเป็นระเบียบเรียงรายอยู่ตลอดทั้งถนน เช่นเดียวกับนิทรรศการเดี่ยวครั้งที่แล้วที่ใช้ชื่อว่า “ป่าสงวน” ที่เล่นนัยยะสองความหมายระหว่างป่าที่ “สงวน” หรืออนุรักษ์ไว้ กับป่าของ “สงวน” ซึ่งเป็นชื่อของบิดา และบิดามีสวนป่า 108 ไร่ ที่บ้านเกิดจังหวัดเพชรบุรี นอกจากชื่อนิทรรศการ การตั้งชื่อผลงาน ญาณวิทย์ ก็ใช้กลยุทธ์แบบนี้ เช่น กรุงเทพฯ เมืองฟ้าทะเลใจ, เมืองมีดินเบ็ดเสร็จ, สเปนนิชเซอร์รี่กับข้าว และขมิ้นกับปูน เป็นต้น การเล่นนัยยะของคำสองแง่สองง่ามนี้นี้ เป็นการช่วยสื่อความหมายถึงเนื้อหาของผลงาน และกระตุ้นให้ผู้ดูคิด ค้นหาความหมาย ทั้งเป็นการใช้ถ้อยคำแบบไทย ๆ รวมทั้งอารมณ์ขันแบบไทยอีกด้วย

นิทรรศการเดี่ยว “ต้นไม้ใบหญ้า” ของ ญาณวิทย์ ครั้งนี้ จะพิสูจน์ให้เห็นถึงพัฒนาการทางศิลปะของเขาอีกครั้งหนึ่งจากรากฐานการศึกษาและฝึกฝนมาทางศิลปะ โดยเฉพาะภาพพิมพ์อย่างเข้มข้น และจริงจัง การทำงานศิลปะในแนวฟอร์มูลลิสม์มาก่อน และความรักความผูกพันกับธรรมชาติอย่างลุ่มลึก ล้วนแล้วแต่สะท้อนออกมาให้เห็น รับรู้ และชื่นชมได้ทั้งในด้านความงามในแบบที่ น้อย เรียบง่าย เป็นระเบียบ ละเอียด และปราณีตในตัวผลงานภาพพิมพ์แต่ละชิ้น รวมทั้งการจัดวางแต่ละชิ้น การจัดวางทั้งหมดของนิทรรศการ การริเริ่มภาพพิมพ์แนวใหม่อันเป็นการสร้างสรรค์ที่ขยายขอบเขตของพรมแดนศิลปะให้อิสระ และเปิดกว้างออกไปผสานกับชีวิต และผสมกับโลก รวมไปถึงเรื่องราว และความหมายที่ชวนให้ ค้นคิด ตีความ แล้วนำไปสู่ความรู้ ความรัก ความสนใจในพืชพันธุ์ของต้นไม้ไทยต่าง ๆ และในท้ายที่สุดเราผู้ดูก็อาจจะเกิดความชื่นชม ความรัก ความผูกพัน กับต้นไม้เช่นเดียวกับ ญาณวิทย์ ตามไปด้วยก็ได้

- 1 ไม่มีชื่อ 97 / 12 (สงบ) ภาพพิมพ์โมโนโครมที่และพิมพ์อักษรเบรลล์ 60 x 130 เซนติเมตร 2540
- 2 ไม่มีชื่อ (เอกขรไทย) ไรยสีฝุ่นบนพื้น 9 x 27 เมตร 2541
- 3 กรุงเทพฯ เมืองฟ้าทะเลใจ จัดวาง ขนาดปรับเปลี่ยนได้ 2541
- 4 ขมิ้นกับปูน จัดวาง ขนาดปรับเปลี่ยนได้ 2543

Tonmai Baiyah of Yanawit

Associate Professor Ithipol Thangchalok

Nowadays, it is complicated to analyze, criticize and particularly to evaluate contemporary art, due to two distinctive reasons. Firstly, artworks of the present day carry individualistic characters of the artist, unlike artworks in the past that cover wider and more neutral subjects such as religion, history or social issues that are common knowledge to public. And secondly is the "substance" being conveyed to viewers. Art no longer expresses only aesthetic beauty and emotion to capture the heart of viewers but substance and essence hold a significant role in forming thoughts and concepts behind the visual presentation. In other words, "art evaluation" cannot be derived only from "Visual Art Language" or artworks cannot be independently communicated to the viewers.

One of the examples for this complication is the artwork by Yanawit Kunchaethong. The "Organic Prints", when we consider their visual presentations, are "abstract" artwork, which does not portray any specific story or meanings, comparable to the same category of works by American abstract expressionists. The surface of each work shows a result of dripping technique and paint without figure and elements as if the artist desires to express his feeling through his unique technique, the same as abstract expressionists. However, when we consider their aesthetic value, visual presentations in the sense of beauty and feelings, each has its uniqueness while maintaining simplicity, freshness, uncontrolled and unpretentious beauty that seems natural. Each work has its character and portrays a different atmosphere, just like listening to each different song.

Assessment of the works through its forms and sentiment enable viewers who are unaware of the thoughts behind the works or viewers who perceive artworks in the ways of Formalism or Expressionism to appreciate the artworks. The thoughts and objectives of Yanawit may not revolve around visual presentation which is somewhat a by-product. So if one assesses his works by just visual presentation, one may miss their main point.

Assessing Yanawit's works require diligent contemplation. Most of Yanawit's prints are not stand-alone. They are mainly print installation, exhibiting in a group and sometimes have other materials co-exhibiting with the prints, such as color swatches, colored paper, color container, leaves, and flowers on a shelf. Other important elements for understanding Yanawit's works are their names which were carefully chosen, often times, with double meanings such as Natural Dye Plate (Calabash, Butterfly Pea, Night Jasmine, Lipstick tree, Turmeric, Mok) Black Painting (Ebony), Brown Painting (Mangosteen), At the End of Summer, Beginning of Rainy Seasons, etc.

These names revolve around nature, flowers, leaves fruits, plants and colors which provide references to his artworks. Viewers would think that these are not related to the prints and abstract art in the traditional meaning and feel the need to search for continuous meanings about creative process that bring on these "results".

Rama IX Art Museum Foundation

Yanawit's interest in "literal language" is the shifting point of his work from formalism to conceptualism. Throughout the time when Yanawit studied prints at the Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts, graduated with a master's degree from Japan and received a gold medal from the Nation in 1988, Yanawit has always worked as a Formalist, similar to his peers then. In 1995, Yanawit created the work "Braille series"; the language for the visually impaired. This series of works is the crossover from formalism to conceptualism. The works are beauty for the eyes and their concepts lured viewers to search for more. Since then, his works have concentrated on conceptual art and site specific. In the old publisher building in Banglamphu, the old part of Bangkok, Yanawit sprinkled dust through stenciled Thai alphabets, onto the floor of the building with the intention to link between the operation of Thai textbook production, which was the start of this publishing house and the physical decay of the building. The main purpose of the artists who gathered for that exhibition was to promote conservation of that building, the beholder of both visual and historical value.

The first time we see botanical substances being used as a medium of his artworks was in "Bangkok: City of Fah Talai Jone" (Bangkok, the city where sky strikes thieves, literally translated). Yanawit installed 1,919 *Fah Talai Jone* plants on the sidewalks of Romaneenart Park where the famous Klong Prem prison was located. His clever installation and use of plants as well as linguistic wit were significantly evident. The name of that project was called: "Bangkok, the City of Marvels" (Krungthep, Muang Fah Amorn), juxtaposing the selected plants used in Yanawit's work which was called *Fah Talai Jone*, thieves striking sky. The artist wanted to stimulate Thai people's conscience and appreciation for Thai herbs *Fah Talai Jone* which has qualifications to cure ulcer, fever, sore throat and cough. *Jone* (the word for criminal and thief) refers to a germ that can make people get sick and cause fever, ulcer, and sore throat. Besides distributing this knowledge, he allowed the audience to take *Fah Talai Jone* plants home without any charge. When the project finished, "the thieves" would all be beaten and disappeared from this former prison ground.

Yanawit had found a new direction of work which suits him and created his identity. In the following exhibitions, Yanawit used plants to be the main medium, idea and raw material of the work. With "The City on the Move" project in 1999, the artist installed 50 "Calabash" (foreign duck's feet as literally translated) in the exhibition room. And in the Euro-Vision project in 2000, he used Spanish cherry trees with cow dung (*Kee Wua* in Thai), a local Thai fertilizer, combined and named the work "Spanish Cherry and Cow Manure". The 17th exhibition of selected instructors of the Faculty of Painting Sculpture and Graphic Art, Silpakorn University's instructors, under the topic "Couple", Yanawit sent "*Kamin kub Poon*" (turmeric and lime) to participate in the show. After that he has combined printmaking with this new concept, new thoughts and new material, "botanical substances" to create "Organic Prints" from then onwards.

Evidently, Yanawit has found his clear identity through the process of art making. Through the development of his career, we can see that Yanawit is hard-working, disciplined, serious, and organized. His previous works; the formalism and current works; conceptualism share common characteristics which are: simple, neat, serious and visually attractive, all derived from clear thoughts and goals, combined with systematic technical processes which require persistency and discipline. The differences are that previous works involve with material and beauty of objects. Whereas his current works concentrate on nature and environmental issues.

14 Yanawit was born in Petchaburi province and raised by his father who loves nature and botany. After retirement, his father, Sa-Nguan Kunchaethong dedicated his time in the study of botanics, particularly herbs. He grew over 1000 types of plants on 108 rai of land in Petchaburi and gave it the name Kunchaethong Herb Garden. Yanawit and his father share a lot of passion in this forest. It has become his inspiration, knowledge bank and the grounds for the raw material of his artworks. Yanawit's character is formed by nature and in a way; he also inherited this love of nature. Mono-print in this exhibition can be appreciated from various angles, depending on the viewers' point of view. Be it individuality, originality, aesthetic beauty, emotional allure as well as the underlying intentions of the artist to remind viewers of the importance and appreciation of Thai plants and herbs which should be conserved.

Progress in printmaking with so much freedom is definitely worth pointing out. Yanawit has successfully gotten away from the usual techniques, print process, paper size, model, and the offset press which usually frame the thinking process and goals of print artists. Having studied and frequently practiced this process since the Silpakorn years and when he was in Japan for graduate school, Yanawit surely realizes that the use of chemical substance can be harmful to the health of print artists as well as to the environment. This series of "organic prints" is the answer and a breakthrough to a new direction of print making, getting away from the printmaking tradition, concept, pattern, and technique.

During his innovative way of art making, there also was a transformation from the working process led by emotion to the process led by thinking, planning and sketching which then developed into an artwork.

The creation of these organic works does not use as much emotion as it uses the mind, thinking process and knowledge about the nature of botany. These lead Yanawit to the thinking process, research and experiments as though the artist was a scientist who researches for the color production industry or agricultural industry. The creation process is systematic, starting from gathering a database and conducting research about each kind of plant and its source. Then, he searched for raw material to test and recorded the result in detail about the qualification of each plant, which part can extract color such as flowers, leaves, stems or fruits, the method of extraction before the print, the color that is the result after the printing process as well as any changes of the color whether they fade in color or they leave a permanent shade. Then he made comparison charts of each botanical element which also includes the method to keep the plants, flowers, and the extracted color, at what temperature. This kind of process called "being vision" accentuates the originality and character of Yanawit who is extremely different from other artists who traditionally are driven by emotion, imagination and dreams.

The achievements of Yanawit in this series of work can be broken down and analyzed in many points. As previously described Yanawit's work is unable to be assessed only from the visual presentation of these monoprints with natural colors created from many kinds of plants result in different color, texture and surface. If we look roughly, we might think the process seems easy by smashing and squeezing any kind of flowers, leaves or fruits and pressing them on paper. The result of that process would be a chaotic mix of coloration.

Rama IX Art Museum Foundation

15 In order to achieve this aesthetic beauty of Yanawit's works, he carefully chose and experimented botanical substance from different parts, experimented and tested the extraction method; squeeze, crush, smash, boil, put in a blender or sometimes mix with hot water, etc. Once a suitable process is found, the template needs thorough preparation also. The back of the off set press needed scrubbing by water and sand paper, cleaned, and coated with tamaric blended with honey in the ratio of 10:1. Then the coating needs to dry before applying extracted color on the plate which would need another 1-2 days to dry. All dots, lines, figures and stains remain on the plate. When making prints, the paper needs to be at the right degree of dampness and be pressed on the plate. The pressure of the press enables dampened paper to absorb all the colors meticulously.

The print process is described so thoroughly here, so that we can appreciate the importance of Yanawit's research, experiments and developments of this special technique and the effect on the results. The botanical substances and the result of artworks are rationally and naturally related. In other words, Yanawit understands and reaches the reality of the material and technique that is called 'Truth to Material' and 'Truth to Process' which is the principle that contemporary artists use in their works. Artists must think in harmony and unity about the compilation and relations between substances, patterns and technique. Technique is a part of the idea and art creating process. All elements in the process are 'Strategy' which artists since Post Modernism period bring to replace 'Style' that was the special characteristic of Modernism artists. Montian Boonma was the Thai artist who reached the principle of 'Truth to Material' and 'Truth to Process' as he once said that, "In my personal opinion, the colors which artists use in their creation are just representatives of certain things but they are unable to represent my entire experience, emotion and truth. So...If I must use "colors" for my artworks creation, the colors must express experience and truth of those particular colors."¹

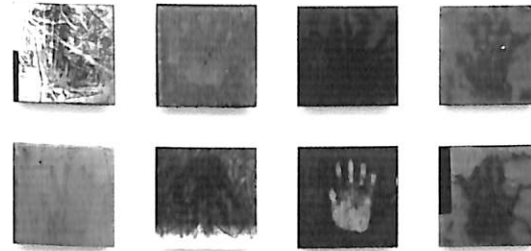
Yanawit's success does not lie only on techniques and strategy in creating artworks that are temporarily fashionable. We can see through the development of his work, since the early period that he had several accomplishments in the international arena, be it prints with paper plate 'Material World' in 1983, prints which he created during his Master Degree study in Japan, 'Silver Figure' (1988), the print series of Braille as well as an art installation which used the Thai alphabet shown at the old publishing house in Banglumpoo and plants installation, 'Bangkok: City of Fah Talai Jone' at Romaneenart Park and this current exhibition, 'Organic Print'. They all reflect his personality, beliefs, attitudes, ideas, character, technical skill and the most important is his love for nature, for Thai botany especially herbs. The artist's life, art making and artworks become one. As Jackson Pollock, the great American artist said, 'Painting is being...., discovery. Every good artist paints what he is.'² Yanawit exposes himself through his artwork as well. As he is Thai, he shows his national identity through the pattern of abstraction which seems international and western. This reiterates the point that artworks nowadays cannot be evaluated only by visual presentation or by the surface.

In this solo exhibition Yanawit has a site specific idea for 100 Tonson Gallery and named the exhibition, 'Tonmai Baiyah', again, playing on names and words, linking the works and the atmosphere and environment of 100 Tonson Gallery, which has Tonson or pine trees along the street leading to the gallery. Similar to his latest exhibition, named 'Conserved Forest' or in Thai, "Pa (forest) Sanguan (conserved)", to play with words and meaning as his father's name is Sanguan and he grows dense vegetation on his 108 rai of land in his hometown in Petchaburi Province which has often been

referred to as Sanguan's forest. Beyond the exhibition names, Yanawit also cleverly chooses the names of his artworks such as 'Bangkok: City of *Fah Talai Jone*', 'City on the Move', 'Spanish Cherry and Cow Manure' and 'Kamin kub Poon'. The play on words and their connotations help to communicate substance of his work and stimulate viewers to think and reach for further meanings and sometimes see that they are imbedded with a sense of humor.

- 16 This solo exhibition '*Tonmai Baiyah*' (Botanical Art Exhibition) by Yanawit Kunchaethong is another accomplishment. The exhibition highlights several outstanding features of Yanawit, including his academic background in Formalism with serious and intensive print making practices, onto the love and passion for nature, reflecting in minimal, simple, neat, delicate and refined artworks and installation which are reachable and admirable. The new printmaking approach has expanded the boundary of the arts to be full of freedom and assimilate art with life and the world. The work stimulates and encourages viewers to think, search for meanings, interpret the thoughts and lead to knowledge, interests and love in Thai botany. Eventually, we may all develop admiration, passion and love for Thai botany as Yanawit does.

Rama IX Art Museum Foundation

1

2

3

4

1. Untitled 97 No.12 60x130 cm, each 25x25 cm, Monotype by Fabric and braille in Thai on BFK paper 1997
2. Untitled (Thai Alphabet) 9x27 m. Stencil by Thai Pigment on Floor 1998
3. Yanawit's Fah Talai Jone - part of "the City's Krungthep Muang Fah Amorn" Art Project 1998
4. Kamin Kub Poon (turmeric and lime), Dimension variable Installation 2000

1- Apinan Poshyananda, Sutee Kunavichayanont "DEATH BEFORE DYING: THE RETURN OF MONTIEN BOONMA" - Bangkok: Office of Contemporary Art and Culture: Ministry of Culture, 2005) page 47.
2- Jonathan Fineberg "Art Since 1940 strategies of being" (London, Laurence King Publishing, 2000).